

Udlandets Udvikling paa Farmaciens Omraade. Det er selvfølgelig i de yngre Aar, at saadanne faglige Rejser og Ophold i Udlandet kunne foretages, og naar en ung, dygtig Farmaceut skulde staa 5 Aar som Medhjælper paa et dansk Apotek for at erholde Ret til at komme i selvstændig Virksomhed, vilde han ingen Tid faa til at uddanne sig andetsteds. Men dette vilde være til stor Skade for Faget i det Hele taget og for Publikum ikke mindre. En af de tidligere paapegede væsentlige Fordele ved de salgbare Privilegier er netop, at yngre energiske Foll kunne komme tidligt i Virksomhed. Men dette vilde jo ganske bortfalde ved en saadan Bestemmelse, og det vilde dog være urimeligt, naar man vil bibeholde disse Privilegier, da at berøbe dem en af deres bedste Egenskaber. Naar en medicinsk Student har taget Kandidateksamen, har han Ret til at praktisere og nedsette sig som Læge, hvorfor da berøbe en farmaceutisk Kandidat en lignende Ret til selvstændig Virksomhed? Han udsører jo dog paa eget Ansvar alle en Apotekers faglige Gerninger, og hvis man vilde mene, at han erholdt større administrativ eller kommerciel Dygtighed ved en fleraarig almindelig Medhjælpergerning paa et dansk Apotek, er dette sikkert en fuldstændig Fejltagelse. Vi tro derfor, at hvis et Paabud om praktisk Uddannelse skal være gavnligt, maa Tiden indskrænkes betydeligt, og Lejlighed til Uddannelse i Udlandet ikke affæres. Vi anbefale altsaa et lignende Paabud som det tyfste: tre Aars praktisk farmaceutisk Gerning, hvoraf mindst Halvdelen paa et dansk Apotek, men maa bestemt fravaade at gaa videre.

Fordringen om den særlige forudgaaende praktiske Tjeneste som Betingelse for at kunne opnaa Apotekerbevilling, bør ikke bringes til Anvendelse overfor dem, der alt nu maatte have opnaaet Bevilling uden at fyldestgøre Betingelsen, men senere attraa at erholde en ny Bevilling andetsteds. Det, at den paagældende allerede har haft Stilling som selvstændig Apoteker, maa træde i Stedet for de nye Betingelser.

b. Som et andet Punkt, hvor der kan være Anledning til at træffe nogle nye Bestemmelser, skal Kommissionen nævne Ordningen af Forholdene ved en Apotekers Død.

For det første tiltrænges der Bestemmelser til Sikring af, at der uanset Apotekerens Død kan foregaa en usorandret og usforstyrret Fortsættelse af Apotekets Drift. Efter den bestaaende Ordning haves der ikke ubetinget Sikkerhed herfor, idet det, navnlig hvor Apoteket drives paa en personlig Bevilling, egentlig er konsekvent, at Driften maa stanse, saa snart den, der alene er udrustet med Besøjselse til at forestaa samme, falder fra. Et Apoteket reelt, indeholder Forordn. af 1672 § 12 Hjemmel for, at de Efterlevende (Enke og Børn) kunne blive ved Apoteket; men dels fordres der i Praxis en særlig Tilladelse hertil, og inden denne opnaas, er Forholdet altsaa egentlig ikke i Orden, dels er det muligt, at den Afdøde ikke efterlader sig Enke eller Børn.

Af det anførte Henhyn skal Kommissionen foreslaa, jfr. Eksemplet i den foran omtalte norske Lov af 6te Juni 1877, at det bestemmes, at naar en Apoteker, reel eller personlig, afgaar ved Døden, hans Bo skal være saavel berettiget som forpligtet til en vis Tid efter Døden at fortsætte Apotekets Drift. Fortsættelse af Driften vil ikke lettelig kunne tænkes at paaføre Boet Tab, og der kan derfor ikke være nogen som helst Betænkelighed ved at paalægge Boet den anførte Pligt. Derimod maa Driften, for